

N:o 36.

Ank. till Riksd. kansli den 9 maj 1907, kl. 2,30 e. m.

Betänkande, i anledning af dels Kungl. Maj:ts proposition, n:o 115, angående vissa ändringar i gällande tulltaxa samt därvid fogade underrättelser om hvad vid taxans tillämpning iakttagas bör, dels ock Kungl. Maj:ts proposition, n:o 188, angående ändrad lydelse af § 9 mom. 3 i tulltaxeunderrättelserna.

I en till bevillningsutskottet hänvisad proposition, n:o 115, har Kungl. Maj:t föreslagit Riksdagen att besluta, *Kungl. Maj:ts proposition n:o 115.*

1:o

dels att i tulltaxan skall införas en ny rubrik med nummer 211 ½ af följande lydelse:

Hattflätor uteslutande af

bast, halm eller träspån — — — — — *fria*

dels ock att tulltaxerubrikerna n:is 26 och 201 skola erhålla följande lydelse:

26. *Bast, Bastrep och Bastmattor* — — — — — *fria*

201. *Halm:* oarbetad, äfvensom halmrep — — — — — *fria.*

2:o

dels ock att §§ 8 och 9 i de vid tulltaxan den 8 juni 1906 fogade underrättelser om hvad vid taxans tillämpning iakttagas bör skola erhålla viss förändrad lydelse.

I den kungl. propositionen har åberopats bifogadt utdrag af statsrådsprotokollet öfver finansärenden för den 22 sistlidne mars, hvaraf inhämtas, att chefen för finansdepartementet vid ärendets föredragning inför Kungl. Maj:t anført följande:

»På grund af inkomna framställningar eller i öfrigt gifven anledning tillåter jag mig i underdånighet framlägga följande förslag om ändringar i gällande tulltaxa jämte underrättelser om hvad vid taxans tillämpning iakttagas bör.

För att, till skydd mot utländsk konkurrens, bereda den svenska stråhattindustrien den lindring, som är att finna i tullfrihet för det från utlandet införskrifna materialet, beslöt 1906 års Riksdag att införa tullfrihet för såväl *halmflätor* som *bastflätor*. Båda artiklarna hade förut dragit en tull af 1 krona för kilogram. Halmflätor hade nämligen enligt då gällande tulltaxa varit att hänföra till rubriken 203: halm, andra arbeten ej specificerade, hvarför tull utgår med nämnda belopp; och bastflätor hade tullbehandlats såsom (rubrik 317) korgmakararbeten, andra slag, likaledes med en tull af 1 krona per kilogram. Ändringen genomfördes på sådant sätt, att i rubrik 201, som förut omfattat halm, oarbetad, äfvensom halmrep, insattes jämväl halmflätor, samt att i rubrik 26, förut omfattande bastrep och bastmattor, infördes jämväl bastflätor.

Genom två tullbehandlingsmål, som under nästlidet års höst dragits under Kungl. Maj:ts pröfning, har emellertid uppmärksamheten blifvit fäst därpå, att ett annat i stråhattindustrien numera i ganska stor utsträckning användt, endast i utlandet tillverkad material, nämligen *hattflätor af träspån*, fortfarande är belagdt med tull af 1 krona för kilogram. Sådana hattflätor kunna nämligen enligt gällande tulltaxa svårligen hänföras till annan rubrik än n:o 317: korgmakararbeten, andra slag.

Båda de omförmälda målen afsågo tullbehandlingen af hattflätor af träspån. Hos generaltullstyrelsen hade vederbörande importörer yrkat, att varan skulle tullbehandlas, i det ena målet såsom bastflätor och i det andra målet såsom halmflätor. I förstnämnda mål infortrade generaltullstyrelsen yttrande från professorn vid tekniska högskolan G. Sellergren, i egenkap af sakkunnig, och vitsordade denne, att råmaterialet till flätorna utgjordes af trä (spån). Vid fullföljandet af sin talan hos Kungl. Maj:t yrkade varuägaren, att, därest varorna befundes tillverkade af spån, desamma måtte tullbehandlas efter rubrik 663 — — — alla andra mer eller mindre bearbetade trävaror, ej specificerade — — af alm, ask, björk, bok, ek och andra inhemska, ej specificerade träslag (med undan-

tag af furu och gran) — — med tull af 30 öre för kilogram, till stöd för hvilket yrkande åberopades ett likaledes af professorn Sellergren afgifvet yttrande i ett annat — hos Kungl. Maj:t icke fullföljdt — mål rörande tullbehandling af enahanda slags hattflätor, i hvilket yttrande ifrågasatts, huruvida icke varorna, med hänsyn därtill att de likasom fanér vore med fanérhyfvel eller likartad maskin utskurna ur mjuka träslag, skulle kunna tullbehandlas efter sistberörda rubrik. I det senare målet åter yrkades af varuägaren i de underdåniga besvären, att den af honom införda varan måtte hänföras till bastflätor. Genom nådiga resolutioner den 28 september och den 23 november 1906 fastställde emellertid Kungl. Maj:t generaltullstyrelsens beslut, hvarigenom varorna förklarades skola tullbehandlas såsom korgmakararbeten, andra slag.

Vidare har härvarande italienske minister i en till herr ministern för utrikes ärendena ställd, mig meddelad skrifvelse af den 10 september 1906 framfört klagomål från handelskammaren i Florens öfver att hattflätor enligt skrifvelsen bilagda prof blifvit tullbehandlade såsom korgmakararbeten, ehuru flätor af samma slag förut tullbehandlats såsom »bast och bastflätor». I häröfver infor dradt utlåtande har generaltullstyrelsen vitsordat, att berörda prof vore tillverkade på träspån och att förty, om de i italienske ministrernas skrifvelse afsedda varor vore af den beskaffenhet, profven utvisade, de icke kunnat tulbehandlas annorlunda än som korgmakararbeten, andra slag.

Då hattflätor af träspån, likaväl som halmflätor och bastflätor, utgöra ett råmaterial för den i Sverige i liflig utveckling stadda stråhattindustrien, och då det af Riksdagen med införandet af tullfrihet å halm- och bastflätor afsedda syftet att bereda denna industri skydd mot utländsk konkurrens skulle fullständigare nås, om tullfrihet beviljades jämväl för hattflätor af träspån, hvilken vara icke lärer utgöra föremål för tillverkning inom Sverige, synes mig förslag om sådan tullfrihet böra till Riksdagen aflåtas.

Ifrågasättas kan därvid, huruvida stadgande i nyssberörda syfte bör meddelas genom införande, med föreskrift om tullfrihet, under korgmakararbeten af en särskild rubrik: hattflätor af spån, eller om icke fasthellre samtliga förenämnda slag af hattflätor böra sammanföras under en ny, gemensam rubrik af lydelse: hattflätor, uteslutande af bast, halm eller träspån, likaledes med stadgande om tullfrihet, i hvilket senare fall i rubrik 26 orden: »äfvensom bastflätor» och i rubrik 201 orden: »och halmflätor» skulle utgå. Mig synes den senare utvägen vara att föredraga.

På sätt jag redan förut vid underdånig föredragning under gårdagen af frågan om frihamn och frilager erinrat, torde, därest de förslag till förordningar i dessa ämnen, hvilka Kungl. Maj:t nyssnämnda dag beslutit för Riksdagen framlägga, varda af Riksdagen antagna, vissa ändringar i och tillägg till 8 och 9 §§ tulltaxeunderrättelserna finnas påkallade.

Beträffande innehållet af berörda ändringar och tillägg torde det tillåtas mig hänvisa till hvad jag i nyssberörda sammanhang därutinnan anfört och tillstyrkt.

I § 9 punkt 2 tulltaxeunderrättelserna är stadgadt, att, då juteväfnad, tillverkad i utlandet, användes till emballage vid utförsel sjöledes från stapelstad till utrikes ort, för hvarje kilogram af väfnaden må restitutionvis af tullmedlen beviljas 10 öre under iakttagande, bland annat, att af varan minst 50 kilogram skola till export angifvas och på en gång afsändas, samt att vid angifningsinlagan alltid skall fogas af tillverkaren af den vara, för hvars emballerande juteväfnaden blifvit använd, afgifven och af vittnen bestyrkt försäkran, att emballaget utgöres af utländsk juteväfnad, för hvilken full införseltull blifvit erlagd, äfvensom uppgift om emballagets vikt; vederbörande tullmyndighet å exportorten förbehållet att, om anledning därtill förekommer, genom störtning och profvägning utröna emballagets vikt. I de sålunda meddelade föreskrifterna må dock generaltullstyrelsen lämna de lättnader, som, utan åsidosättande af nödig kontroll, kunna medgifvas.

I särskilda till Kungl. Maj:t ingifna skrifter hafva sulfitaktiebolaget Mo och Domsjö samt aktiebolaget Robertsfors i underdånighet anhållit, att Kungl. Maj:t måtte medgifva bolagen rätt att vid utförsel af trämassa, emballerad i utländsk juteväfnad, för hvilken full införseltull erlagts, komma i åtnjutande af tullrestitution för nämnda juteväfnad utan hinder däraf, att utförseln af trämassan ägde rum, hvad förstnämnda bolag beträffar, vid tullstationen i Hörnefors, å hvilken ort bolaget hade under uppförande en trämassfabrik, och, i fråga om sistnämnda bolag, vid tullstationen i Sikeå, hvarjämte detta bolag yrkat rätt att tillgodonjuta enahanda restitution för den utförsel, som redan ägt rum från sistnämnda plats. Till stöd för dessa framställningar hafva bolagen — under meddelande att de förut hos generaltullstyrelsen gjort ansökning i ifrågavarande syfte, men att styrelsen funnit sig författningsenligt icke kunna lämna bifall härtill — anfört hufvudsakligen, att, oaktadt tulltaxeunderrättelserna allenast talade om restitution i förevarande afseende vid utförsel från stapelstad, det likväl icke syntes föreligga någon af själfva förhållandena gifven anledning att icke medgifva ifrågavarande förmån jämväl vid export från annan tullplats

än stapelstad. I annat fall skulle den fabrikant, som vore i tillfälle att exportera sin vara från stapelstad, komma i gynnsammare läge än exportörer från andra tullplatser, en olikställdhet, som icke syntes hafva någon i sig giltig grund, och detta så mycket mindre som ifrågasvarande exportvaras beskaffenhet icke vore ägnad att i kontrollafseende bereda några som helst svårigheter. Med hänsyn till förut anförda stadgande om rätt för generaltullstyrelsen att medgifva lättnader i de för utförseln meddelade kontrollföreskrifterna, kunde med skäl ifrågasättas, huruvida icke generaltullstyrelsen ägt befogenhet att bifalla berörda af bolagen hos styrelsen gjorda ansökningar.

Öfver dessa framställningar har generaltullstyrelsen afgifvit infortrade underdåniga utlåtanden och därvid anført, att, ehuruval nödig kontroll öfver utförseln af till emballage använd juteväfnad utan svårighet skulle kunna utöfvas äfven vid tullplats, som ej vore stapelstad, styrelsen ansett sig med hänsyn till ordalydelsen af § 9 mom. 2 tulltaxeunderrättelserna icke kunna åt det däri styrelsen lämnade be- myndigande att medgifva lättnader i bestämmelserna om villkoren för ifrågasvarande tullrestitution gifva den utsträckta tolkning, att styrelsen skulle äga rätt medgifva restitution äfven då utförseln skedde från tullstation och den utförda varan endast i dess journaler upptoges. Den i berörda paragraf på flera ställen meddelade bestämmelsen, att utförsel sjöledes af varor, för hvilka tullrestitution ifrågasattes, skulle äga rum från stapelstad, hvarest fullständig tullkammare finnes, hade uppenbarligen sin grund däri, att dylika varor skulle vid utförseln noggrant undersökas till såväl beskaffenhet som myckenhet, och att härför mången gång erfordrades en viss kännedom om varubehandling, som icke alltid kunde förutsättas hos personalen på en mindre tullplats. Det vore dock icke ovillkorligen nödvändigt, att alla varor, som under restitutionsanspråk sjöledes exporterades, skulle utföras från stapelstad, ty enligt mom. 3 i förenämnda författningsrum kunde mot åtnjutande af tullrestitution finsiktadt mjöl och gryn utföras äfven från tullplats, som icke vore stapelstad; och hade personalen å sådan tullplats då att ej allenast bevaka exportvarans inlastning i fartyget utan äfven undersöka och attestera densammas beskaffenhet och myckenhet, hvaremot angifningsinlagor och föreskrifna attester skulle till hufvudtullkammaren öfversändas för att biläggas dess journaler. Den kontroll, som den underlydande tullplatsen härvid hade att utöfva, vore enligt styrelsens åsikt viktigare och mera fordrande än den, som kräfdes vid utförsel af till emballage använd juteväfnad, ty i sistnämnda fall bestode kontrollen förnämligast däri, att en tullbetjänt räknade de-

till utförsel angifna kollina, eftersåge, att desamma vore emballerade med juteväfnad, samt bevakade deras inlastning i fartyget. Ur kontrollsynpunkt funnes därför enligt styrelsens åsikt intet hinder för bifall till bolagets framställning, utan vore det uteslutande af formella skäl, som styrelsen funnit sig sakna befogenhet att medgifva bolagen den ifrågasatta rättigheten. Då den juteväfnad, för hvilken tullrestitution ifrågakomme, nästan uteslutande användes såsom emballage till trämassa, och denna vara utgjorde en af Sveriges viktigaste exportartiklar, syntes det styrelsen vara synnerligen önskvärdt, att den medgifna tullrestitutionen för utländskt juteemballage kunde tillgodokomma vederbörande exportörer under de lindrigaste villkor, som utan äfventyrande af statsverkets säkerhet vore möjliga. Det syntes ock vara med billighet öfverensstämmande, att en trämassefabrik, som låge invid en tullstation, icke blefve i detta hänseende ogynnsammare ställd än en dylik fabrik, som vore belägen i eller invid en stapelstad, då, såsom nyss framhållits, den erforderliga kontrollen icke vore af annan beskaffenhet, än att densamma likaväl kunde utöfvas af tullstationens personal som af tullpersonalen i stapelstaden, och stationen i öfrigt ägde befogenhet att fullständigt utklara det fartyg, med hvilket exporten skulle ske.

I berörda utlåtanden har generaltullstyrelsen vidare anført, att, ehuru nu förevarande ansökningar strängt taget icke därtill gäfvé anledning, styrelsen dock ansett sig böra i detta sammanhang framhålla, att det af samma skäl, som anförts i fråga om från tullstation utförd trämassa, borde vara exportör af trämassa medgifvet att erhålla tullrestitution för juteemballage äfven då inlastningen af trämassan ägde rum å plats, som hvarken vore stapelstad eller annan tullplats, under förutsättning att trämassan behörigen angäfvés till utförsel hos vederbörande tullförvaltning, vare sig i stapelstad eller å annan tullplats, samt att inlastningen ägde rum under vederbörlig, af tullförvaltningen till lastningsplatsen beordrad bevakning, som utöfvade all erforderlig kontroll, äfvensom att fartyget i vanlig ordning utklarerade. Då under dessa förutsättningar utförselvaran och fartyget blifvit upptagna i tullförvaltningens journaler och samma kontroll utöfvats, som om lastningen skett å tullplats, kunde måhända, ehuru *inlastningen* skett å annan ort än tullplats, *utförseln* kunna anses hafva ägt rum från den tullplats, där fartyget utklarerat, och sålunda från stapelstad, därest tullplatsen varit sådan stad; men hade styrelsen dock af förut anförda skäl ansett sig icke befogad lämna ett af en exportör af trämassa hos styrelsen begärdt förklarande, att den omständigheten, att trämassa

komme att utföras från ort, som ej vore tullplats, icke skulle utgöra hinder för honom att komma i åtnjutande af tullrestitution för använt juteemballage.

Under åberopande af hvad sålunda anförts, har generaltullstyrelsen — då, i händelse den af bolagen gjorda framställningen funnes böra vinna afseende, ett allmänt gällande stadgande i sådant syfte syntes böra meddelas — i underdånighet hemställt, huruvida icke den i § 9 mom. 2 tulltaxeunderrättelserna omförmälda rätten till tullrestitution för utländsk juteväfnad, som användes till emballage vid utförsel af varor sjöledes, kunde, under de i öfrigt i nämnda moment bestämda villkor, få tillgodokomma vederbörande utan hinder däraf, att utförseln af varorna icke ägde rum från stapelstad, en ändring, som skulle kunna åstadkommas genom att i berörda författningsrum orden »från stapelstad» och »å exportorten» uteslötes.

Då de af generaltullstyrelsen sålunda föreslagna ändringar i fråga om villkoren för åtnjutande af restitution af tull för i utlandet tillverkad, som emballage vid utförsel använd juteväfnad synas vara ägnade att befordra den svenska industriens intressen, och samma ändringar, på sätt generaltullstyrelsen anført, icke heller synas vara af beskaffenhet, att nödig kontroll därigenom behöfver eftersättas, anser jag mig böra tillstyrka samma förslag.

Däremot torde aktiebolaget Robertsfors' ansökan om restitution af tull för juteväfnad, hvilken såsom emballage redan utförts från Sikeå, icke böra föranleda någon Kungl. Maj:ts vidare åtgärd.»

Vidare har i en likaledes till bevillningsutskottet hänvisad proposition, n:o 188, Kungl. Maj:t, med ändring af det i propositionen n:o 115 framställda förslag till ändrad lydelse af § 9 mom. 3 i de vid gällande tulltaxa fogade underrättelser om hvad vid taxans tillämpning iakttagas bör, föreslagit Riksdagen att besluta sådan ändring af nämnda moment, som framginge af ett propositionen bifogadt förslag till lydelse af momentet.

*Kungl. Maj:ts
proposition
n:o 188.*

I den sistnämnda kungl. propositionen har åberopats bifogadt utdrag af statsrådsprotokollet öfver finansärenden för den 26 nästlidne april, hvaraf inhämtas, att chefen för finansdepartementet vid ifrågasvarande ärendes föredragning inför Kungl. Maj:t anført följande:

»I § 9 mom. 3 tulltaxeunderrättelserna är under vissa villkor innehafvare af riskvarn vid utförsel af vid kvarnen framställda risgryn tillerkänd rätt till restitution af den tull, som blifvit erlagd för till varans framställning använt, af kvarninnehafvaren direkt från utlandet

infördt eller från nederlag uttaget oskaladt ris, hvarvid förhållandet mellan den införda råvaran och den förädlade produkten beräknas sålunda, att 100 kilogram oskaladt ris anses lämna 75 kilogram gryn.

Med anledning närmast af en därom i särskildt fall, hvarom jag strax skall nämna, gjord framställning anhåller jag nu att få underställa Kungl. Maj:t frågan, huruvida icke den tullrestitution, som sålunda medgifvits beträffande risgryn, bör utsträckas att under hufvudsakligen enahanda villkor gälla äfven med afseende å rismjöl.

Hos Kungl. Maj:t har aktiebolaget Göteborgs ris- och valskvarn i underdånighet anfört besvär däröfver, att, sedan bolaget, som under maj månad år 1906 till utlandet utfört — jämte ett större parti risgryn — 8,802,5 kilogram rismjöl, allt af bolaget tillverkad af från utlandet infördt oskaladt ris, hos generaltullstyrelsen anhållit om restitution af belöpande tull för icke blott den mot de utförda risgrynen utan jämväl den mot det utförda rismjölet svarande myckenheten oskaladt ris, hvilken tullafgift, hvad rismjölet beträffade, utgjorde 434 kronor 25 öre, styrelsen genom beslut den 3 juli 1906 förklarar ansökningen i denna del icke kunna bifallas.

Till stöd för besvären har bolaget anfört, bland annat, att rismjöl framställdes genom det redan färdigpolerade risgrynets sönderkrossande mellan två valsar, hvadan mellan dessa bägge produkter ej förefunnes annan skillnad i afseende å beståndsdelar än den rent mekaniska af större och mindre partiklar, hvarvid emellertid vore att märka, att utbytet af rismjöl blefve mindre än af risgryn, alldenstund en viss procent naturligtvis bortginge under det rent mekaniska arbetet vid risgryns sönderkrossande till rismjöl.

I sitt öfver besvären afgifna underdåniga utlåtande har generaltullstyrelsen, då det varuparti, besvären afsåge, ostridigt utgjorts af rismjöl, men jämlikt § 9 mom. 3 B tulltaxeunderrättelserna förmånen af tullrestitutionen finge åtnjutas allenast för risgryn, hemställt, att besvären måtte lämnas utan afseende.

Tekniska högskolan, hvars utlåtande öfver besvären inforadrats, har i sådant afseende öfverlämnat ett yttrande af professorn i mekanisk teknologi vid högskolan G. Selligren, som därvid anfört, bland annat, att rismjöl framställdes af polerade eller putsade, från kliartade ämnen och andra föröreningar noggrant befriade gryn och sålunda vore en produkt till kvaliteten fullt jämförlig med bästa risgryn, fastän erhållen genom en längre drifven förädling.

Vidare har byråingenjören vid finansdepartementets kontroll- och justeringsbyrå, filosofie doktorn Å. G. Ekstrand i afgifven promemoria

anfört, att det rismjöl, hvarom här vore fråga, erhöles genom finmalning af s. k. småbruck, eller brottstycken af risgryn. Denna malning syntes försiggå utan annan förlust än en högst obetydlig afdamning, som vid välordnad drift sannolikt ej behöfde tagas i betraktande. Under det att risgrynen, äfven den mindre småbrucken, lätt kunde identifieras såsom risgryn, vore i fråga om rismjölet den möjligheten ej utesluten, att det kunde vara uppblandadt med något ljust slipmjöl, en affallsprodukt från risgrynen framställning; men då rent rismjöl af gryn eller bruck vore nästan snöhvitt och äfven en ringa tillsats af ljust slip- eller fodermjöl förnörkade dess färg, syntes det genom jämförelse med ett standardprof ej vara svårt att afgöra rismjölets beskaffenhet. Under sådana förhållanden finnes ingen anledning att ej medgifva tullrestitution för af risgryn — eller bruck däraf — beredt rismjöl efter alldeles samma grunder som för risgryn, eller så, att 100 kilogram råris ansåges lämna 75 kilogram från fodermjöl fritt rismjöl.

Härefter har aktiebolaget Göteborgs ris- och valskvarn till Kungl. Maj:t ingifvit en skrift, däri bolaget, under framhållande af den stora betydelse, rätten till tullrestitution vid export äfven af rismjöl skulle hafva för risindustrien i Sverige, i underdånighet anhållit, att, om sådan rätt icke kunde medgifvas utan särskildt stadgande härom, Kungl. Maj:t måtte till Riksdagen aflåta nådig proposition i sådant syfte.

Öfver denna framställning har generaltullstyrelsen afgifvit infor dradt underdånigt utlåtande och därvid, med hänsyn till hvad i ämnet anförts af professorn Sellergren och filosofie doktorn Ekstrand, tillstyrkt intagande i tulltaxeunderrättelserna af bestämmelser om rätt till tullrestitution äfven vid utförsel af rismjöl efter enahanda beräkningsgrund och på samma villkor, som nu vore gällande i fråga om utförsel af risgryn, därvid dock såsom ytterligare villkor för restitution borde föreskrifvas, att den försäkran, som det åläge tillverkare att afgifva, skulle innehålla, att rismjölet framställts uteslutande af hela eller brutna risgryn och vore fritt från fodermjöl.

Då i § 9 mom. 3 B tulltaxeunderrättelserna tullrestitution är medgifven allenast vid utförsel af risgryn, lärer, så länge berörda bestämmelse är gällande, restitution af tull för utfördt rismjöl icke kunna på de i nämnda moment föreskrifna villkor medgifvas, och således aktiebolaget Göteborgs ris- och valskvarns förut omförmälda besvär icke heller kunna bifallas.

En annan sak är, att restitution äfven för rismjöl redan nu kan ifrågakomma i den ordning, som i 5 mom. af nyssnämnda § är

stadgadt — eller efter generaltullstyrelsens pröfning för hvarje fall och enligt de grunder, som af styrelsen bestämmas — något hvarom emellertid nu ej är fråga.

Enär emellertid af de sakkunnigas förut omförmälda uttalanden framgår, att rismjöl är en produkt, hvilken erhålles genom förmalning af risgryn, synes icke något giltigt skäl förefinnas, hvarför icke restitution enligt hufvudsakligen enahanda grunder skulle medgifvas för den förra varan som för den senare, under förutsättning naturligen att denna framställts genom förmalning af gryn, tillverkade inom landet af utrikes ifrån infördt, oskaladt ris.

Då rismjölet tillverkas af risgryn, kan gifvetvis utbytesprocenten af rismjöl i förhållande till det råa, oskalade riset i hvarje fall icke vara större än vid tillverkning af risgryn. Under förutsättning att den nu gällande utbytesprocenten för sistnämnda fall är riktigt afvägd, synes det därför icke kunna antagas för statsverket medföra någon förlust att medgifva enahanda restitution för rismjöl som för risgryn. Visserligen är, på sätt erinradt blifvit, den möjlighet icke alldeles utesluten, att rismjöl kan uppblandas med slip- eller fodermjöl, uppkommet vid grynberedning. I fall emellertid, i öfverensstämmelse med hvad generaltullstyrelsen hemställt, såsom villkor för restitution vid utförsel af rismjöl fordras, förutom hvad beträffande restitution för risgryn är föreskrifvet, af tillverkaren afgifven edlig försäkran, att mjölet framställts uteslutande af färdiga, hela eller brutna risgryn och är fritt från fodermjöl, torde faran af missbruk i berörda hänseende få anses undanröjd.

Med afseende å nu omförmälda förhållanden och då den ifrågasatta rätten till restitution vid utförsel af rismjöl är en förmån af afsevärd betydelse för riskvarnindustrien inom landet, finner jag mig böra tillstyrka vidtagande af åtgärd i sådant syfte.

Hvad beträffar tiden för de sålunda föreslagna nya bestämmelsernas ikraftträdande, synes denna lämpligen kunna sättas till den 1 nästkommande juli.

I detta sammanhang tillåter jag mig erinra, att Kungl. Maj:t, med föranledande af de för innevarande års Riksdag framlagda förslag till förordningar om frihamn och frilager, i nådig proposition den 22 nästlidne mars föreslagit Riksdagen att besluta, att, bland annat, nu ifrågavarande moment af 9 § tulltaxeunderrättelserna skulle erhålla viss förändrad lydelse. De genom nyssnämnda proposition föreslagna ändringar, hvilka, såvidt nu är i fråga, allenast åsyftade att med afseende å restitution af tull för risgryn likställa råvarans införande från

frihamn eller uttagande från frilager med dess införande direkt från utlandet, beröras naturligen icke af den nu föreslagna utsträckningen af momentets tillämpning.»

Hvad först beträffar den ifrågasatta tullfriheten för hattflätor af träspån, synes det utskottet i sin ordning, att i öfverensstämmelse med det af förlidet års Riksdag fattade, i propositionen omförmälda beslut rörande tullfrihet för halm- och bastflätor, jämväl för hattflätor af träspån beviljas tullfrihet. Utskottet, som icke heller haft något att erinra mot Kungl. Maj:ts förslag till lydelse af ifrågavarande tulltaxerubriker, har alltså funnit sig böra tillstyrka bifall till propositionen i denna del.

Utskottets yttrande.

Vidkommande härefter förslagen till ändrad lydelse af §§ 8 och 9 tulltaxeunderrättelserna har utskottet icke funnit anledning till annan erinran, än att utskottet vidtagit de ändringar, som påkallats af utskottets beslut i fråga om det framlagda förslaget om frilager, äfvensom vissa mindre ändringar af rent redaktionell art. De nya bestämmelserna i mom. 3 af § 9 hafva syntes utskottet lämpligen böra, på sätt chefen för finansdepartementet i sitt här ofvan intagna yttrande ifrågasatt, träda i kraft den 1 nästkommande juli.

Utskottet får alltså hemställa,

1:o) att Kungl. Maj:ts förevarande proposition, n:o 115, såvidt den afser ändringar i tulltaxan, måtte af Riksdagen bifallas;

2:o) att samma proposition, såvidt den afser ändrad lydelse af §§ 8 och 9 i tulltaxeunderrättelserna, äfvensom propositionen n:o 188 måtte på det sätt bifallas, att berörda §§ erhålla den lydelse, som af härvid fogade bilaga utvisas; samt

3:o) att bestämmelserna i § 9 mom. 3 i tulltaxeunderrättelserna skola träda i kraft från och med den 1 juli 1907.

Stockholm den 9 maj 1907.

På bevillningsutskottets vägnar:

II. CAVALLI.

Bilaga.

(Nuvarande lydelse:)

(Utskottets förslag:)

§ 8.

1. Den, som här i riket verkställt nybyggnad, förbyggnad eller reparation af fartyg af mer än 40 tons afgiftspliktig dräktighet, vare sig svenskt eller utländskt, äge att för därvid använda, från utrikes ort införda tullpliktiga materialier och skeppsförnödenheter, däribland inbegripna sådana i fartyget fast anbragta husgerådssaker, hvilka antingen icke kunna med bibehållen användbarhet därifrån skiljas eller ock genom särskild, varaktig beteckning äro tydligen utmärkta såsom för fartyget uteslutande afsedda, restitutionsvis återbekomma den erlagda tullafgiften eller i det fall att, enligt medgifvande, som här nedan sägs, tullafgiften icke blifvit erlagd, utan allenast säkerhet för densamma ställts, njuta befrielse från dess gäldande, under villkor:

- a) — — — — —
- b) — — — — —
- c) att den, som verkställt nybyggnaden, förbyggnaden eller reparationen, när fartyget är fullt färdigt, till generaltullstyrelsen aflämnar en af honom under edlig förpliktelse afgifven och af två hans

§ 8.

1. Den, som här i riket verkställt nybyggnad, förbyggnad eller reparation af fartyg af mer än 40 tons afgiftspliktig dräktighet, vare sig svenskt eller utländskt, äge att för därvid använda, från utrikes ort införda tullpliktiga materialier och skeppsförnödenheter, däribland inbegripna sådana i fartyget fast anbragta husgerådssaker, hvilka antingen icke kunna med bibehållen användbarhet därifrån skiljas eller ock genom särskild, varaktig beteckning äro tydligen utmärkta såsom för fartyget uteslutande afsedda, restitutionsvis återbekomma den erlagda tullafgiften eller i det fall att, enligt medgifvande, som här nedan sägs, tullafgiften icke blifvit erlagd, utan allenast säkerhet för densamma ställts, njuta befrielse från dess gäldande under villkor:

- a) — — — — —
- b) — — — — —
- c) att den, som verkställt nybyggnaden, förbyggnaden eller reparationen, när fartyget är fullt färdigt, till generaltullstyrelsen aflämnar en af honom under edlig förpliktelse afgifven och af två hans

(Nuvarande lydelse:)

biträden, som med arbetet tagit befattning, bestyrkt noggrann förteckning öfver myckenheten och beskaffenheten af alla till fartyget använda olika artiklar, materialförlusten vid arbetet däri inberäknad, för hvilka restitution af eller befrielse från tullafgift sökes, jämte under samma förpliktelse afgifven försäkran, att dessa artiklar äro af utländskt ursprung och att full införseltull för dem blifvit behörigen erlagd eller af generaltullstyrelsen godkänd säkerhet för densamma ställd, samt uppgift ej mindre om dagen, då de angifvits till förtullning, än äfven därom, huruvida sådan angifning skett från nederlag eller från transitupplag eller direkte och i sistnämnda fall jämväl om den lägenhet, med hvilken införseln skett; skolande, hvad husgerådssaker angår, dessutom aflämnas bevis af tullförvaltning, att de här ofvan beträffande sådana artiklar för den medgifna förmånen stadgade särskilda villkor vid verkställd besiktning funnits vara för handen; samt

- d) — — — — —
 Verkställes nybyggnaden — —
 — — — — meddelade föreskrifter.
 2. — — — — —
 3. — — — — —

§ 9.

1. Vid utförsel sjöledes från stapelstad af följande, utaf utländskt

(Utskottets förslag:)

biträden, som med arbetet tagit befattning, bestyrkt noggrann förteckning öfver myckenheten och beskaffenheten af alla till fartyget använda olika artiklar, materialförlusten vid arbetet däri inberäknad, för hvilka restitution af eller befrielse från tullafgift sökes, jämte under samma förpliktelse afgifven försäkran, att dessa artiklar äro af utländskt ursprung och att full införseltull för dem blifvit behörigen erlagd eller af generaltullstyrelsen godkänd säkerhet för densamma ställd, samt uppgift ej mindre om dagen, då de angifvits till förtullning, än äfven därom, huruvida sådan angifning skett från nederlag, från transitupplag, från frihamn eller direkte och i sistnämnda fall jämväl om den lägenhet, med hvilken införseln skett; skolande, hvad husgerådssaker angår, dessutom aflämnas bevis af tullförvaltning, att de här ofvan beträffande sådana artiklar för den medgifna förmånen stadgade särskilda villkor vid verkställd besiktning funnits vara för handen; samt

- d) — — — — —
 Verkställes nybyggnaden — —
 — — — — meddelade föreskrifter.
 2. — — — — —
 3. — — — — —

§ 9.

1. Vid utförsel sjöledes från stapelstad af följande, utaf utländskt

(Nuvarande lydelse:)

råämne inrikes tillverkade varor beviljas restitutionsvis af tullmedlen: för 1 kilogram raffineradt socker, topp-, kandi- och kak-	13 öre
„ 1 dito choklad, alla slag	5 „
„ 1 dito bröd	6 „
„ 1 dito tobak, arbetad: cigarrer och cigarettor 1 krona — „	
spunnen, hopvriden eller pressad, äfvensom i stänger	70 „
malen eller snus	48 „
andra slag	55 „
„ 1 dito s. k. flåmgarn, färgadt eller tryckt, af bomull	15 „
„ 1 dito s. k. flåmgarn, färgadt eller tryckt, af ull	20 „
„ 1 dito bomullsväfnad ...	15 „
„ 1 dito linneväfnad ...	20 „
„ 1 dito sydda bomulls- och linneartiklar, såsom skjortor, kragar, manschetter med flera, under villkor att de icke hufvudsakligen bestå af lägre tullbeskattad väfnad än oblekt bomullsväfnad ...	50 „

hvarvid för öfrigt iakttages:

a) att af de här upptagna varor minst 50 kilogram af hvardera skola till export angifvas och på en gång

(Utskottets förslag:)

råämne inrikes tillverkade varor beviljas restitutionsvis af tullmedlen: för 1 kilogram raffineradt socker, topp-, kandi- och kak-	13 öre
„ 1 dito choklad, alla slag	5 „
„ 1 dito bröd	6 „
„ 1 dito tobak, arbetad: cigarrer och cigarettor 1 krona — „	
spunnen, hopvriden eller pressad, äfvensom i stänger	70 „
malen eller snus	48 „
andra slag	55 „
„ 1 dito s. k. flåmgarn, färgadt eller tryckt, af bomull	15 „
„ 1 dito s. k. flåmgarn, färgadt eller tryckt, af ull	20 „
„ 1 dito bomullsväfnad ...	15 „
„ 1 dito linneväfnad	20 „
„ 1 dito sydda bomulls- och linneartiklar, såsom skjortor, kragar, manschetter med flera, under villkor att de icke hufvudsakligen bestå af lägre tullbeskattad väfnad än oblekt bomullsväfnad ...	50 „

hvarvid för öfrigt iakttages:

a) att af de här upptagna varor minst 50 kilogram af hvardera skola till export angifvas och på en gång

(Nuvarande lydelse:)

afsändas; kommande dock denna bestämmelse icke att äga tillämpning, då den vara, för hvilken tullrestitution sökes, utföres för proviantering af fartyg i Öresund under enahanda förhållanden med dem, då utländska, på frilager upplagda varor skulle vid dylik proviantering åtnjuta tullfrihet;

b) — — — — —

c) — — — — —

2. Då juteväfnad, tillverkad i utlandet, användes till emballage vid utförsel sjöledes från stapelstad till utrikes ort, må för hvarje kilogram af väfnaden restitutionsvis af tullmedlen beviljas 10 öre under iakttagande af de under punkten 1 upptagna bestämmelser; skolande dock den försäkran om varans ursprung, som det enligt punkten 1 b) åligger tillverkare att vidfoga angifningsinlagan, i det fall, hvarom här är fråga, afgifvas af tillverkaren af den vara, för hvars emballerande juteväfnaden blifvit använd, samt innehålla, att emballaget utgöres af utländsk juteväfnad, för hvilken full införseltull blifvit erlagd, äfvensom uppgift om emballagets vikt; vederbörande tullmyndighet å exportorten förbehållet att, om anledning därtill förekommer, genom störtning och profvägning utröna emballagets vikt. I de sålunda meddelade föreskrifterna må dock generaltullstyrelsen lämna de lättnader, som, utan åsidosättande af nödig kontroll, kunna medgifvas.

(Utskottets förslag:)

afsändas; kommande dock denna bestämmelse icke att äga tillämpning, då den vara, för hvilken tullrestitution sökes, utföres för proviantering af fartyg i Öresund under enahanda förhållanden med dem, då utländska, på frilager upplagda varor skulle vid dylik proviantering åtnjuta tullfrihet;

b) — — — — —

c) — — — — —

2. Då juteväfnad, tillverkad i utlandet, användes till emballage vid utförsel sjöledes till utrikes ort, må för hvarje kilogram af väfnaden restitutionsvis af tullmedlen beviljas 10 öre under iakttagande af de under punkten 1 upptagna bestämmelser; skolande dock den försäkran om varans ursprung, som det enligt punkten 1 b) åligger tillverkare att vidfoga angifningsinlagan, i det fall, hvarom här är fråga, afgifvas af tillverkaren af den vara, för hvars emballerande juteväfnaden blifvit använd, samt innehålla, att emballaget utgöres af utländsk juteväfnad, för hvilken full införseltull blifvit erlagd, äfvensom uppgift om emballagets vikt; vederbörande tullmyndighet förbehållet att, om anledning därtill förekommer, genom störtning och profvägning utröna emballagets vikt. I de sålunda meddelade föreskrifterna må dock generaltullstyrelsen lämna de lättnader, som utan åsidosättande af nödig kontroll, kunna medgifvas.

(Nuvarande lydelse:)

3. Förutom den tullrestitution, hvarom här ofvan förmäles, medgifves ock

A) åt idkare af kvarnrörelse vid utförsel sjöledes från tullplats af följande vid kvarnen framställda produkter, nämligen finsiktadt mjöl af hvete, råg eller korn samt gryn af hvete eller korn, restitution af den tull, som af honom blifvit erlagd för en motsvarande kvantitet från utlandet införd omalen spannmål af samma slag, hvarvid iakttages, att 100 kilogram hvete anses lämna 75 kilogram mjöl, 100 kilogram råg eller korn $66\frac{2}{3}$ kilogram mjöl och 100 kilogram hvete eller korn $66\frac{2}{3}$ kilogram gryn, samt i öfrigt under villkor:

- a) — — — — —
- b) — — — — —
- c) — — — — —
- d) — — — — —
- e) — — — — —
- f) — — — — —
- g) — — — — —

B) åt innehafvare af riskvarn vid utförsel sjöledes från stapelstad af vid kvarnen framställda risgryn restitution af den tull, som blifvit erlagd för till varans framställning användt, af kvarninnehafvaren direkt från utlandet infördt eller från nederlag uttaget oskaladt ris, hvarvid förhållandet mellan den införda råvaran och den förädlade produkten beräknas sålunda, att 100 kilogram oskaladt ris anses lämna 75 kilo-

(Utskottets förslag:)

3. Förutom den tullrestitution, hvarom här ofvan förmäles, medgifves ock

A) åt idkare af kvarnrörelse vid utförsel sjöledes från tullplats af följande vid kvarnen framställda produkter, nämligen finsiktadt mjöl af hvete, råg eller korn samt gryn af hvete eller korn, restitution af den tull, som af honom blifvit erlagd för en motsvarande kvantitet *direkt* från utlandet införd omalen spannmål af samma slag, hvarvid iakttages, att 100 kilogram hvete anses lämna 75 kilogram mjöl, 100 kilogram råg eller korn $66\frac{2}{3}$ kilogram mjöl och 100 kilogram hvete eller korn $66\frac{2}{3}$ kilogram gryn, samt i öfrigt under villkor:

- a) — — — — —
- b) — — — — —
- c) — — — — —
- d) — — — — —
- e) — — — — —
- f) — — — — —
- g) — — — — —

B) åt innehafvare af riskvarn vid utförsel sjöledes från stapelstad af vid kvarnen framställda risgryn *eller af rismjöl, förmalet af likaledes vid kvarnen tillverkade, färdiga, hela eller brutna gryn*, restitution af den tull, som blifvit erlagd för till varans framställning användt, af kvarninnehafvaren direkt från utlandet *eller från frihamn* infördt eller från nederlag uttaget oskaladt ris, hvarvid förhållandet mellan den

(Nuvarande lydelse:)

gram gryn; skolande såsom villkor i öfrigt för restitutionens erhållande gälla:

a) att afsikten att af det förtullade riset förmala gryn för export anmäles i sammanhang med råvarans angifning till förtullning;

b) att utförseln sker vid samma tullkammare, där förtullningen ägt rum, såvida icke generaltullstyrelsen i särskildt fall annorlunda medgifvit;

c) att minst 2,000 kilogram gryn på en gång utföras; skolande exportinlagan vara åtföljd af tillverkarens under edlig förpliktelse afgifna och af två vittnen till riktigheten bestyrkta försäkran därom, att den till utförsel angifna varan är exportörens egen förmalningsprodukt, samt uppgift om tiden, då varan blifvit förtullad, och lägenheten, med hvilken införseln skett;

d) att det oskalade ris, som till varans framställning blifvit användt, skall vara inom de näst före utförseln förflutna tolf månaderna förtulladt;

(Utskottets förslag:)

införda råvaran och den förädlade produkten beräknas sålunda, att 100 kilogram oskaladt ris anses lämna 75 kilogram gryn *eller mjöl*; skolande såsom villkor i öfrigt för restitutionens erhållande gälla:

a) att afsikten att af det förtullade riset förmala gryn *eller mjöl* för export anmäles i sammanhang med råvarans angifning till förtullning;

b) att utförseln sker vid samma tullkammare, där förtullningen ägt rum, så vida icke generaltullstyrelsen i särskildt fall annorlunda medgifvit;

c) att minst 2,000 kilogram gryn *eller mjöl, hvar för sig eller tillsammans*, på en gång utföras; skolande exportinlagan vara åtföljd af tillverkarens under edlig förpliktelse afgifna och af två vittnen till riktigheten bestyrkta försäkran därom, att den till utförsel angifna varan är exportörens egen förmalningsprodukt, *äfvensom* uppgift om tiden, då varan blifvit förtullad, och lägenheten, med hvilken införseln skett, *samt, om varan helt och hållet eller delvis består af rismjöl, att mjölet framställts uteslutande af färdiga, hela eller brutna risgryn och är fritt från fodermjöl*;

d) att det oskalade ris, som till varans framställning blifvit användt, skall vara inom de näst före utförseln förflutna tolf månaderna förtulladt;

(Nuvarande lydelse:)

e) att vederbörande tullkammare skall efter exportvarans undersökning och nettoviktens utrönande samt säckarnas tullplombering och bevakning under transporten till och inlastningen i fartyget, härom meddela attest, hvilken såsom verifikation jämte angifningsinlaga och öfriga intyg bifogas tullkammarens utgående tulljournal;

f) att utförseln i öfrigt verifieras på sätt i denna paragraf finnes stadgadt beträffande öfriga varor, för hvilka tullrestitution är medgifven;

g) att det åligger vederbörande tullkammare att föra ett afräkningsdiarium för förtullningarna och exporterna, till hvilket formulär af generaltullstyrelsen fastställles; samt

h) att för utbekommande af här ifrågavarande restitution vederbörande äga att i till generaltullstyrelsen ställd, genom vederbörande tullkammare dit insänd ansökning därom göra hemställan; börande dylik ansökning vara åtföljd af utdrag ur tullkammarens afräkningsdiarium och kvitterade tullräkningar å de tullavgifter, som belöpa för i afräkningsdiariet upptagna kvantiteter oskaladt ris.

4. — — — — —

5. Vill någon införa tull underkastade varor i ändamål att desamma åter utföra, antingen bearbetade i förening med inhemskt eller icke tullpliktigt utländskt råämne till produkt, som i mom. 1 omförmäles,

(Utskottets förslag:)

e) att vederbörande tullkammare skall, efter exportvarans undersökning och nettoviktens utrönande samt säckarnas tullplombering och bevakning under transporten till och inlastning i fartyget, härom meddela attest, hvilken såsom verifikation jämte angifningsinlaga och öfriga intyg bifogas tullkammarens utgående tulljournal;

f) att utförseln i öfrigt verifieras på sätt i denna paragraf finnes stadgadt beträffande öfriga varor, för hvilka tullrestitution är medgifven;

g) att det åligger vederbörande tullkammare att föra ett afräkningsdiarium för förtullningarna och exporterna, till hvilket formulär af generaltullstyrelsen fastställles; samt

h) att för utbekommande af här ifrågavarande restitution vederbörande äga att i till generaltullstyrelsen ställd, genom vederbörande tullkammare dit insänd ansökning därom göra hemställan; börande dylik ansökning vara åtföljd af utdrag ur tullkammarens afräkningsdiarium och kvitterade tullräkningar å de tullavgifter, som belöpa för i afräkningsdiariet upptagna kvantiteter oskaladt ris.

4. — — — — —

5. Vill någon införa tull underkastade varor i ändamål att desamma åter utföra, antingen bearbetade i förening med inhemskt eller icke tullpliktigt utländskt råämne till produkt, som i mom. 1

(Nuvarande lydelse :)

eller ock bearbetade, med eller utan tillsats af sådant råämne, till annan produkt, än förut i denna § sagdt är, må, såvidt generaltullstyrelsen finner tillförlitlig kontroll kunna åstadkommas, vid införseln erlagd tullafgift kunna återfås under iakttagande af följande villkor:

- a) — — — — —
- b) — — — — —
- c) — — — — —
- d) — — — — —
- e) — — — — —
- f) — — — — —
- g) — — — — —
- h) — — — — —

Därest utländskt råbrännvin —
— — — — — normalliter.

6. Befinnes någon hafva för erhållande af tullrestitution enligt bestämmelserna i denna § lämnat uppgift, som med verkliga förhållandet icke öfverensstämmer, kan generaltullstyrelsen förvägra honom rätt att vidare erhålla sådan restitution.

(Utskottets förslag:)

omförmäles, eller ock bearbetade, med eller utan tillsats af sådant råämne, till annan produkt, än förut i denna § sagdt är, må, såvidt generaltullstyrelsen finner tillförlitlig kontroll kunna åstadkommas, tullafgift, som vid varornas införsel direkt från utlandet erlagts, kunna återfås under iakttagande af följande villkor:

- a) — — — — —
- b) — — — — —
- c) — — — — —
- d) — — — — —
- e) — — — — —
- f) — — — — —
- g) — — — — —
- h) — — — — —

Därest utländskt råbrännvin —
— — — — — normalliter.

6. Hvad här ofvan i denna § är angående tullrestitution föreskrifvet gälle äfven, då gods, för hvilket restitution af tullafgift ifrågasättes, sjöledes utföres till frihamn; skolande landväga utförsel till frihamn verificeras på sätt särskildt är eller varder stadgadt, hvaremot i fråga om verificering af utförsel sjöledes till frihamn skall i tillämpliga delar lända till efterrättelse hvad förut i denna § är föreskrifvet beträffande verificering af utförsel till utrikes ort.

7. Befinnes någon hafva för erhållande af tullrestitution enligt bestämmelserna i denna § lämnat uppgift, som med verkliga förhållandet icke öfverensstämmer, kan generaltullstyrelsen förvägra honom rätt att vidare erhålla sådan restitution.